

paa almindelig Vis. Staten har med store Bekostninger tilplantet disse Arealer, og Tidspunktet er nu inde, hvor de skulde give Udbytte, men uagtet Distriktsbestyreren og hans Medhjælpere udfolder de største Anstrengelser for at faa det størst mulige Udbytte, er det ganske umuligt at faa et passende Udbytte, saa længe det skorter paa de moderne Samfærdselsmidler som f. Eks. Jernbaner. Staten faar altsaa som Grund-ejer i den paagældende Egn dobbelt Interesse i, at dette Baneanlæg fremmes hurtigst muligt.

Jeg skal slutte med at anbefale det omtalte Ændringsforslag, stillet af Finansudvalgets Flertal, til Vedtagelse her i Tinget. Jeg kan heller ikke tro andet, end at Arbejdet, naar vi faar Bevillingen forhøjet, virkelig ogsaa vil blive fremmet stærkere fra Administrationens Side, i alt Fald er det logisk og rimeligt at slutte, at det vil ske. Jeg kunde ønske Beløbet endnu mere forhøjet, men der er som sagt ingen Tvivl om, at det, hvis vi i det kommende Finansaar kunde bevilge 1 Mill. Kr. til Funder—Bramminge-Banens Anlæg og faa dette Beløb anvendt, ogsaa vil vise sig, at Arbejdet fra Statsmyndighedernes Side vil kunne fremskyndes til Gavn for den paagældende Egn og ogsaa for de Statsbaneanlæg, som kommer efter Funder—Bramminge-Banen. Hermed anbefaler jeg det af Finansudvalgets Flertal under Nr. 14 stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Mads Larsen: Under Nr. 38 i Betænkningen findes omtalt forskellige Samraad, og først blandt disse staar et Samraad, som jeg har foranlediget afholdt angaaende en Udvidelse af Adgangsraadet for 3die Klasses Passagerer paa Færgerne. Jeg har nemlig den Opfattelse, at man paa vore Baner byder de rejsende paa 1ste og 2den Klasse overordentlig meget mere i Retning af Bekvemmelighed og Plads, end der bydes Passagererne paa 3die Klasse, uagtet det som bekendt er disse, der paa Grund af deres store Talrigbed i Virkeligheden gør Banerne rentable. Men hersker der paa Banerne ikke saa megen Lighed, som der burde herske, er Folholdet paa Færgerne i ganske særlig Grad grelt, der synes mig at herske et fuldkomment Misforhold. Som de store Færger nu er indrettede, byder man

1ste og 2den Klasses Passagerer en ganske overordentlig stor Plads og ligefrem overdaadige Bekvemmeligheder i Sammenligning med, hvad der bydes 3die Klasses Passagerer. For at slaa til Lyd for den Tanke, at man fremtidig yder 3die Klasses Passagerer, hvad der bør ydes dem i Retning af Plads og Bekvemmelighed — det gælder ganske særlig Færgerne, hvor det tiltrænges haarddest — har jeg foranlediget dette Samraad afholdt, og det var mig en Tilfredsstillelse, at den højtærede Trafikminister ikke stillede sig afvisende overfor Sagen. Den højtærede Trafikminister udtalte — og jeg haaber, han vil gentage sine Udtalelser her, det er derfor, jeg omtaler Sagen —, at han vilde drage Omsorg for, at der ved Bygning af Færger i Fremtiden blev tilvejebragt tilstrækkelig Plads og fornødne Bekvemmeligheder for 3die Klasses Passagerer, blandt andet Indretning af en særlig Salon ud over den ene store Spisesalon, som nu findes, og som i daarligt Vejr altid er overfyldt, saaledes at de rejsende er tvungne til at staves sammen, hvilket er overordentlig ubehageligt. Den højtærede Minister nærede Tvivl om, at det var muligt paa de nuværende Færger at foretage den Forandring, jeg her har peget paa. Jeg vil tro, at saaledes som de store Færger er indrettede, var det meget vel muligt at give 3die Klasses Passagerer Adgang til begge Promenadedæk saavel som til de to smaa Saloner ovenpaa, thi jeg synes, at de 1ste og 2den Klasses Passagerer, som vil finde det ubehageligt at komme i Berøring med 3die Klasses rejsende, med den jævne Befolkning, har man ydet alt fornødent, naar der er forbeholdt dem den store og komfortabelt udstyrede Spisesalon saavel som de særlige Saloner, Herresalonen og Damesalonen. Jeg kan altsaa ikke se andet end, at det paa disse Færger var muligt at vise større Imødekommen og Humanitet overfor de 3die Klasses Passagerer. Men i hvert Fald haaber jeg, at den højtærede Trafikminister vil tage alt det Hensyn, som det er muligt, til den Henstilling, jeg her er fremkommet med, og at han vil udtale sig herom.

Ovesen: I Betænkningen til § 2 findes omtalt 4 Samraad. Det af disse, der har givet mig Anledning til at tage Ordet, er et Samraad mellem Ministeren og Finansud-